Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 213 (1963) ♦ Четвер, 5 листопада 1998 року ♦ Ціна договірна

5 листопада

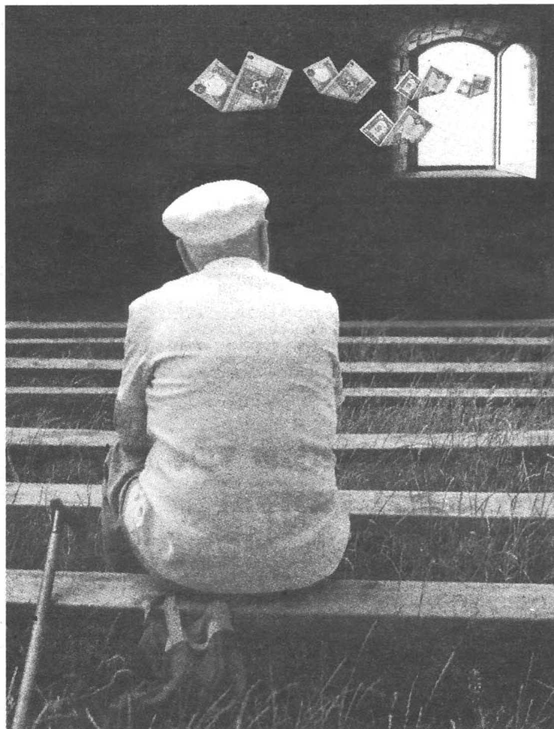
✔ Народився поет-лірик Я. Щоголів (1823–1898);

✔ 1903 року у Віннідезі почав виходити найстаріший в Канаді український часопис «Канадійський фермер»;

✔ 1953 року в Києві відкрито суцільнозварний міст через Дніпро, спроектований академіком Є. Патоном;

✔ 1990 року Міністерством юстиції України зареєстровано першу в умовах монополії КПРС на владу політичну організацію — Українську республіканську партію.

СКИНЕМОСЯ ПО ГРИВНІ.

На вихід із кризи

Над містом спостерігалася мінлива хмарність без істотних опадів. У дворі п'ятиповерхового будинку на понівечених лавках із самого ранку сиділо дві купки пенсіонерів у кількості одинадцять душ. Ні, вони не чекали, поки хтось винесе доміно чи карти. Вони чекали, як християни Великодня, на прихід листоноші: сьогодні ж бо — пенсія!

Ветерани, серед яких було дві представниці жіночої статі, раз по раз збуджено зіскакували з лавок, перепитували Павловича, котра година, енергійно жестикулювали. Лише один — в окулярах, у благенькій курточці — сидів непорушно і, звівши брови, беззвучно ворушив губами. Степан Васильович важко думав, підраховував.

(Закінчення на 3-й стор.).

Кредити

З МВФ є про що поговорити

«Як попередній, так і нинішній парламент схвально ставилися до співпраці з МВФ», — заявив Голова Верховної Ради України Олександр Ткаченко на зустрічі з директором 2-го європейського департаменту МВФ Джоном Одлінг-Смі.

Голова ВР поінформував співбесідника про економічну ситуацію в нашій державі, а також про роботу, яку провадить законодавчий орган, готуючись до прийняття бюджету. Олександр Ткаченко зазначив, що в Україні нині розробляють національну програму відродження економіки, яка має передбачати збільшення ВВП.

(Закінчення на 4-й стор.).

Запитайте в депутата

Ощасливте нас своїм приїздом в округ

По 189-му виборчому округу втретє долає депутатський рубіж Володимир Бортник, голова правління державного концерну «Украгротехсервіс».

Для всіх нас було б щастям на власні очі побачити й почути вас, Володимире Федоровичу. Може, хоч би того вечора в нашому містечку не вимикали світло, враховуючи ваше перебування і те, що ми живемо у 12-кілометровій зоні Хмельницької АЕС. Повідомте, будь ласка, коли ви до нас завітаєте?

Від імені виборців

Василь КРАВЧУК, заслужений працівник культури, почесний громадянин міста.

Ізяслав Хмельницької області.

Заповіт Софії Федорівни

Дочка Валентина передала материні підшивки газети «Голос України» обласній бібліотеці

В. Купрієнко з шестирічною донечкою Олесею.

Фото Сергія ПАВЛЕНКА.

Я й не підозрював, яку вагу має... «Голос України» з перших днів його виходу. А довелося в руках його потримати, зважуючи. У квартирі Купрієнків — шістнадцять акуратно складених стосів нашої газети. Від першого номера до останнього. За п'ять разів не піднімеш!

— Моя мама прочитувала кожен номер «Голосу України» від першої сторінки до останньої, — каже Валентина Купрієнко. — Не дай, Бог, десь на пошті загублять номер! Буде дзвонити, вимагати, обурюватися. Поки не знайдуть і не занесуть. Це була її улюблена газета. Вона любила читати роздуми депутатів, статті кореспондентів.

Софія Федорівна Купрієнко прожила на світі 71 рік. Померла цього літа, у липні. Перед смертю попросила дочку, аби її дбайливо зібрані підшивки «Голосу України» не пропали даремно, а служили людям.

Ваговиті підшивки Софії Федорівни ми разом з її дочкою Валентиною за кілька разів перенесли з четвертого поверху в редакційну машину. Директор Чернігівської обласної бібліотеки П. Грищенко був зворушений заповітом читачки.

(Закінчення на 2-й стор.).

Парламентська хроніка

Ранкове і денне засідання 4 листопада

«Бермудський трикутник» вугільної галузі

Депутати проголосували за постанову Верховної Ради про надання дозволу Кабінетові міністрів на використання кредиту, наданого урядом Іспанії. Його буде використано, щоб поповнити устаткування для ремонту залізничного транспорту, що завантажить роботою вітчизняні вагоноремонтні заводи. Потім у цілому прийнято закон про функціонування єдиної транспортної системи в особливий період із такою поправкою: єдина транспортна система держави — це транспорт незалежно від форми власності, крім того, що належить Збройним силам України.

(Закінчення на 2-й стор.).

Чергові транші

Україна отримала чергові транші за кредитними лініями від Міжнародного валютного фонду (на суму 77,8 млн. доларів США) та від Світового банку (на суму 70,0 млн. доларів США).

У номер

Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ, спеціальний кореспондент «ГУ» (зі Страсбурга)

Суд розпочав роботу, а Конгрес продовжив

До пізнього вечора тривали урочистості, присвячені інавгурації нового Європейського суду з прав людини. Підкреслюючи історичність події, оратори наче сперечалися у велемовності. Іменинниками почувалися сорок одягнутих у темно-сині мантії суддів. Серед них і представник України Олександр Буткевич.

(Закінчення на 4-й стор.).

О Сьогодні в Українській спілці промисловців і підприємців відбудеться установчий з'їзд Конфедерації роботодавців України.

P.S.

Любов з першого номера і назавжди

У номер

✓ Чернігів

Заповіт Софії Федорівни

(Початок на 1-й стор.).

— Додатковий комплект «Голосу України» за всі роки його виходу, — сказав він, — буде нам якраз до речі. Адже газета дуже ходова. У ній багато друкується законів, матеріалів, які необхідно читати місцевим економістам, юристам, студентам. Щоправда, через це й чимало номерів «позичено».

Нині «Голос України» Софії Федорівни в обласній бібліотеці. Будемо сподіватися, що багатьом чернігівським читачам культурно-освітнього закладу старі номери стануть у пригоді. Вічна пам'ять вам, Софіє Федорівно!

✓ Київ

Найдешевший — українсько-польський варіант

На засіданні Консультативного Комітету при президентах України і Польщі обговорювано ідею створення трансмагістрального нафтопроводу Баку—Супса—Одеса—Броди—Адамова Застава. Секретар Ради національної безпеки й оборони Володимир Горбулін підкреслив, що хоча на першому місці вважається проект Баку—Джейхан (Туреччина), але «поки що нема визначеного маршруту транспортування ранньої нафти з Баку в Європу», і що головне завдання нині —забезпечити українсько-польському проектові «переваги, які зробили б його в очах міжнародних фінансових організацій та іноземних компаній найдоцільнішим».

Підраховано, що вартість перекачування однієї тонни нафти цим маршрутом буде дешевша на 10 доларів.

Ночуватимуть у Кабміні

Майже 50 керівників підприємств-боржників, які брали валютні кредити під гарантію уряду, утримують в актовому залі Кабінету міністрів.

«Заручникам» запропоновано запастися водою, їжею, ліками. Можливо, доведеться й ночувати. Однак настрій у них непоганий, дивляться телевізор.

ХДПУ пропонує сушити сухарі після суду

Християнська демократична партія України має намір ініціювати проведення референдуму з питання про скасування депутатської недоторканності в тому вигляді, як її записано в Конституції.

Християнські демократи пропонують викласти відповідну статтю Конституції у такій редакції: «Депутати не можуть бути затримані або арештовані без згоди Верховної Ради до винесення судового вироку, який набрав законної сили». Отже, сухарі треба сушити тільки після суду.

Інфляція підскочила майже вдвічі

Рівень інфляції в Україні у жовтні становив 6,2 відсотка порівняно з вереснем — 3,8 відсотка. Помічник Президента Валерій Литвицький у листопаді прогнозує спад інфляції у зв'язку зі стабілізацією курсу гривні.

Його устами, як кажуть, мед пити б...

Не по кишені.

Фото Олександра БАДІСА (ДІНАУ).

Виробництво — в нокауті, Кабмін — ні при чому...

Вечірнє засідання 3 листопада

Парламентська хроніка

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Продовжуючи обговорювати всі п'ять законопроектів про вибори Президента України, народні обранці пропонували різні підходи, аж до цілком протилежних. Одні вважали за доцільне запровадити принципово нову систему виборів глави держави, інші — не міняти кардинально нині чинну систему, бо, мовляв, президентська виборча гонка уже розпочалася. Парламентарії лівої орієнтації, наголошуючи на тому, що вони загалом проти інституту президентства, не погоджувалися з проектом Олександра Лавриновича, бо той передбачає висування кандидатів на пост Президента лише політичними партіями, а в проекті, представленому Віталієм Шевченком, побачили спроби мовної дискредитації членів виборчих комісій.

Роман Зварич від імені фракції Руху заявив, що його однодумці наполягатимуть на наданні права висування кандидатів лише політичним партіям, а також на підвищення мінімальної кількості підписів за претендента в кандидати, захищатимуть законодавче запровадження найсуворішого гласного народного контролю за всіма аспектами й етапами виборчого процесу. А ось Олександр Єльяшкевич від «Громади» наполягав на тому, що майбутній глава держави мусить набрати не менш як половину голосів виборців, і водночас пропонував відійти від поняття визнання виборів недійсними з причини нез'явлення певної кількості виборців на дільниці, застерігаючи, що влада може скористатися цим для зриву невгодного їй ходу виборів. Прогресивні соціалісти загалом закликали замислитися над тим, чи можуть перевибори Президента нашої держави змінити ситуацію на краще («На зміну одному клану прийде інший...»), і за старою звичкою пропонували розглянути зміни до Конституції України з тим, щоб скасувати інститут президентства.

Та більшість парламентаріїв була свідома того, що доцільніше буде вибрати один із п'яти запропонованих законопроектів, доопрацювати його з урахуванням кращих позицій інших проектів. За рейтинговим голосуванням найбільше голосів — 169 — набрав законопроект, представлений Олександром Лавриновичем, який передбачає внесення змін і доповнень до чинного закону про вибори Президента України. Парламентському Комітетові з питань державного будівництва, місцевого самоврядування та діяльності рад доручено у двотижневий термін доопрацювати цей законопроект.

У першому читанні парламент прийняв також законопроект про внесення змін і доповнень до деяких законодавчих актів стосовно ставок акцизного збору ввізного мита та порядку його сплати. Ці зміни, як зазначали самі народні депутати, практично звелися до повернення до колись чинних ставок акцизного збору. Дехто паралельно пропонував з'ясувати, з чиєї вини було прийнято ті ставки, котрі сьогодні доводиться в авральному темпі змінювати, адже вітчизняному виробництву деяких товарів було завдано нокаутуючого удару, а Кабмін, з'ясовується, ні при чому.

Так само у першому читанні було прийнято і законопроект про фінансові санкції за порушення установами банків порядку та нормативних строків проходження і виконання розрахункових документів за доходами і видатками держбюджету (йдеться про право органів держказначейства застосовувати фінансові санкції).

На жаль, насамкінець сесійного дня виявився «гливким перший млинець» — спроба щоденно розглядати низку так званих ратифікаційних питань — із запланованих цього разу не вдалося ратифікувати жоден з чотирьох документів міжнародного характеру. А працювати над цим питанням до дев'ятнадцятої години більшість присутніх у залі депутатів не погодилася.

Анатолій БЕНЬ.

«Бермудський трикутник» вугільної галузі

Ранкове і денне засідання 4 листопада

(Початок на 1-й стор.).

Прийняття наступного закону — про списання та реструктуризацію вуглевидобувних та переробних підприємств — вимагали під стінами парламенту шахтарі, котрі знову прибули до Києва. Зайве перераховувати, в якому критичному збитковому стані нині перебуває вугільна галузь. До 1995 року збитки у ній завжди покривалися державною дотацією, однак потім її було припинено й відновлено лише з другого півріччя 1997 року. Це призвело до цілковитої втрати обігових коштів вугільних підприємств. За словами першого заступника міністра вугільної промисловості Григорія Спектора, кредиторська заборгованість сьогодні становить 8 млрд. гривень, з них у зарплаті — 2,4 млрд. гривень, у пенсіях — 1,2. млрд. гривень. Законопроект пропонував списання частини податкової заборгованості шахт перед Пенсійним фондом тощо, це, на думку Мінвуглепрому, розблокує рахунки підприємств і дасть змогу сплачувати поточні платежі до держбюджету, зарплату шахтарям.

Однак депутати хотіли почути від уряду інше: які радикальні заходи він планує для оздоровлення галузі? Коли подасть державну програму виходу з кризового стану? Чи знову й знову кидатимуть державні кошти у вугільний «бермудський трикутник»? Депутат Микола Песоцький (СДПУ(о)) зазначив, що цей закон не дозволить розблокувати рахунки і розквитатися з боргами перед шахтарями, бо Мінвуглепром не вирішує комплексно проблеми галузі. «Треба думати над підвищенням економічної рентабельності вугільних підприємств, наведенням фінансового порядку в галузі», — сказав він. Його підтримали депутати Валерій Коломойцев (СелПУ), Іван Полюхович (Рух), Валентина Гошовська («Незалежні»).

Депутати, проголосувавши законопроект у першому читанні (271 — «за»), зажадали від уряду розробити до другого читання дійовий механізм виходу вугільної галузі з кризи.

Верховна Рада прийняла постанову про результати розслідування спеціальної контрольної комісії з питань приватизації обставин передачі компанії «Держінвест—Україна» державного пакета акцій НАСК «Оранта», якою визначила, що приватизація страхової компанії не відповідала чинному законодавству. Парламент доручив Фонду держмайна зупинити продаж акцій «Оранти», а Кабінетові міністрів — вилучити зі статутного фонду компанії належні державі акції «Оранти» і передати їх до Фонду держмайна.

Іншою постановою (233 — «за») депутати визнали незадовільною роботу уряду з виконання постанови Кабміну щодо стабілізації сільськогосподарського виробництва. Верховна Рада запропонувала Президентові України вжити заходів до тих чиновників, з вини яких не виконувалась урядова постанова, а також ввести посаду віце-прем'єр-міністра з питань АПК.

Депутати надали слово представникові шахтарів, які перебували під стінами парламенту.

Юліана ШЕВЧУК.

Чи стануть «податкові канікули» порятунком для АПК?

У комітетах Верховної Ради

Відбулося засідання **Комітету з питань аграрної політики та земельних ресурсів** з участю відповідальних працівників Кабміну. Основну увагу його учасники зосередили на обговоренні проекту закону «Про фіксований сільськогосподарський податок» (друге читання). Практична доцільність закону очевидна —на сьогодні з села брати вже нема чого. В разі введення закону податковий прес на село значно зменшиться. Так, якщо нині надходження коштів від оподаткування АПК планується у розмірі 1,9 млрд. гривень, то з прийняттям — лише 300 млн. Тож логічна була пропозиція звільнити сільськогосподарських виробників усіх форм власності від сплати податків на три наступні роки. Однак комітет на сесію виходитиме з пропозицією про запровадження «податкових канікул» терміном на два роки. Та чи врятує це розорену й кинуту напризволяще галузь народного господарства, яка ще якось годує країну?

Запропоновано також звільнити від стягнення фіксованого податку дослідні господарства АПК.

Обговорено проект закону «Про державний бюджет на 1999 рік». Вирішено, що члени комітету не пізніше 9 листопада мають подати свої пропозиції до бюджету з надання асигнувань для потреб АПК і провести спільне засідання з Комітетом з питань бюджету. У «пакеті» розглянуто також інформацію уряду про виконання бюджету за 9 місяців нинішнього року стосовно фінансування галузей АПК.

На засіданні йшлося також про виконання постанови Кабміну «Про заходи щодо стабілізації сільськогосподарського виробництва». Практично нічого з накреслюваного у названій постанові уряд не виконав. І немає надії, що колись виконає...

Іван ДМИТРЕНКО.

Дев'ятий вал

мав залити Кременчук 35 років тому. Греблю ГЕС прорвало — про це повідомило місцеве радіо бойовим сигналом

Тривога виявилася помилковою. Але про це місто дізналося пізніше, коли безпрецедентна паніка вже минула і страх змінився жартами, сміхом. Тоді народився й анекдот: «Чому мовчить вірменське радіо?» — «Після того, що сказало кременчуцьке, йому вже нічого казати». Але все це було згодом, а 24 травня 1963 року об 11 годині 55 хвилин кременчуцьке радіо передало дослівно: «Внимание, внимание! Говорит кременчугский радиоузел. Граждане, дамба Кременчугской электростанции уничтожена. Через 30 минут днепровская вода придет в город. Спокойно соберите документы и все необходимое — идите в нагорную часть города: в Кременчуге — на Песчаную гору, в Крюкове — на Деевку. В городе оставаться опасно». Текст пройшов у ефір тричі поспіль. І місто рушило...

Кременчук розділений Дніпром на дві частини: праву — Крюківську, де на той час мешкало 30 тисяч жителів, і ліву — власне саме місто із 70-тисячним населенням. Вгору проти річки, за кілька кілометрів, щойно збудована ГЕС — улюблене дітище Микити Хрущова, який приїздив сюди кілька разів, щоб особисто проконтролювати, як іде спорудження на той час одного з найбільших гідровузлів країни. Достатньо лише зазначити, що площа рукотворного моря становить 2250 кв. км, робочий перепад води на турбінах — 12 метрів, максимальний на греблі — 17, і стане зрозумілим, яка небезпека могла загрожувати місту від аварії, диверсії або ракетного нападу ймовірного противника. На той час ще не відійшли зашпори від Карибської кризи і всі наші співвітчизники готувалися в разі потреби дати гідну відсіч американським агресорам. Готувався й Кременчук, бо поруч, у селищі Хрущовське (нинішній Світловодськ Кіровоградської області), 24 травня проводили навчання з цивільної оборони, на яких відпрацьовували дії на захист міста на випадок, якщо противник розбомбить греблю ГЕС. Як з'ясується згодом, саме з навчань і надійшла команда на кременчуцький вузол зв'язку. Але без позначки «учбова».

Якщо навіть скупі тогочасні офіційні документи констатують, що серед населення виникла паніка, збентеження, «безлад», то можна тільки уявити, що робилося. Спогади очевидців, аби їх зібрати й систематизувати в одне ціле, могли б реально претендувати на епохальне полотно в будь-якому жанрі: будь то мистецтво, кіно чи література. Отож звернемося до безпосередніх учасників надзвичайної події.

Михайло Розсохін, пенсіонер:

— Я тоді працював директором меблевого комбінату, а до цього — вісім років — першим секретарем міськкому КПУ. Саме збирався піти на обід (раніше, бо не снідав), а тут — повідомлення по радіо. Хто-хто, а я прекрасно розумів, що буде з містом, коли на нього накотиться вал води з греблі. За оцінками фахівців, його висота могла досягти 14 метрів — Дніпром саме йшла «чужа» вода запізнілої повені. Зібрав свій «командний склад» і наказав виводити людей на гору. Дав ще команду випустити коней з конюшні — хай поплавають. Вийшли на вулицю, а там — лавина людей: всі тікають. Переважно пішки та ще й з візками, багато велосипедами, менше — машинами. Загальна хвиля страху, відчаю, паніки передалася й мені — зрозумів, що місто залишилося некерованим. А як же діти? Мерщій побіг до найближчого дитсадка, що поруч із тютюновою фабрикою. На щастя, їх уже встигли евакуювати.

Леонід Перепелятник, головний редактор міської редакції облтелерадіокомпанії «Лтава»:

— Особисто двічі чув це повідомлення з динаміка біля заводської прохідної. Там зібралася уся перша зміна, а брами не відчиняли. Коли відкрили, натовп побіг. Проте не весь — дехто залишився: може, з цікавості, а може, просто не вірили у повідомлення. Десь через годину по радіо стали передавати нову інформацію, мовляв, була учбова тривога, не треба хвилюватися, а слід повертатися на робочі місця і по домівках. І тут спрацював зворотний ефект — навіть ті, хто сумнівався, «стали на лижі» і чимдуж помчали на Піщанку. Бо вже з'явилися «очевидці», які бачили, що в нижній частині міста вода стоїть по щиколотки. Через п'ять років, коли я прийшов працювати на міське радіо, дізнався, як все сталося. Справді, «ляп» допустили співробітники ЦО, але покарали і моїх колег —оператора, яка прокрутила гнучку платівку із записом тривоги, начальника вузла зв'язку та інших. Їх перевели або звільнили із займаних посад. До речі, наскільки мені відомо, кримінальної відповідальності за все, що відбулося, не поніс ніхто.

Далі звернемося до спогадів, нещодавно опублікованих міською «Приватною газетою»:

«На Деївській горі коїлось щось неймовірне — люди, корови, кози... Одна жінка занесла туди величезну валізу із якимось непотрібним мотлохом — але таку важучу, що потім, коли все скінчилося, знести її додому сама вже не змогла».

«Наш сусіда, підполковник, льотчик, повикидав із своєї машини усі «сидіння» і понасадив туди повнісінько чужих дітей — вони, як мурахи, обліпили той автомобіль і він їх повіз на гору».

«Хворі з 1-ї лікарні, що на вулиці Хорольській (а це найнижче місце в місті. — **Авт.**), хто на милицях стрибає, хто за живіт тримається, — повзуть на гору. Дід якийсь звалив паркан, прив'язав козу, бабу посадив — води чекають».

«Моя сестра жила в центрі й того дня була в бані. Так вона прибігла на гору в одному рушникові на голе тіло».

«А наша сусідка білила стелю в квартирі. Та коли почула ту звістку, схопила перше, що потрапило до рук, — а це було відро з вапном, — помчала з ним».

Досить характерний спогад.

> *«Знайомий, який полюбляв зазирнути в чарку, стояв у черзі за горілкою і здивовано спостерігав, як раптом магазин спорожнів, зникли всі — і продавці, і покупці. Він знизав плечима, поклав гроші на прилавок, взяв дві пляшки та й пішов. Досі бідкається: «От дурень, а міг би й цілий ящик купити».*

Багато хто згадує відчинені магазини, кіоски, їдальні, з яких майже нічого не взяли. Це навіть підтверджується з офіційних джерел. Не до цього, мабуть, було — стихія.

Присутність духу вдалося зберегти не багатьом, то були переважно діти, які все сприйняли не так з острахом, як із цікавістю. Хтось із них, закинувши щоденника з «двійками» на горище, помчав до Дніпра, щоб нічого не проґавити. А там спокійно сидять рибалки — кажуть, що рівень води не змінився і навіть падає. Поїхав назад, а назустріч вчителька. Він їй каже: «Води ніде немає», а вона: «Значить, буде, коли сказали». Таки справді, більшість підлітків мріяла, як буде з вікон на човнах випливати.

Реакція дорослих була дещо інша. Цікаво, як себе повело начальство. За багатьма спогадами, «посідали на машини і повтікали геть з міста». Щоправда, добрим словом згадують тодішнього мера Михайла Кожаріна, який, приїхавши із будмайданчика в порожній (!) міськвиконком, сів на телефон і намагався навести хоч якийсь порядок. Хоча, як це можна було зробити по телефону, коли всі повтікали?

Другого дня, коли пристрасті трохи вгамувалися, «порядок» стала наводити партія. Прибули парткомісії й представники з центру — були розбирання на бюро і секретаріаті ЦК КПУ. Доган не жаліли: ще б пак — про все, що відбулося, знали перші особи партії та держави. Проте простим кременчужанам, які винесли усі жахи на собі, «забули» пояснити, що все-таки трапилося насправді. Жодної публікації у пресі, повідомлення по радіо, телебаченню. Зате «Голос Америки» повідомив про «повінь» у Кременчуці того самого дня о 15 годині!

Містом і досі ходять вперті чутки про численні жертви під час паніки. Виходячи з аналогічних подій, можна стверджувати, що правду про той травневий день ми дізнаємося ще не скоро. Поки що офіційні джерела дають інформацію, що більш-менш серйозні травми отримали троє кременчужан, один 80-річний помер від інфаркту, а ще один — від нападу задухи. Були, щоправда, звернення «з поодинокими подряпинами». І ще було багато зламаних жіночих каблуків...

Оце, власне, і вся історія, від якої у місті залишилося набагато більше цікавих комічних спогадів, ніж тривог. Мало хто вже пригадує і справжню повінь 1931 року, коли й за відсутності ГЕС нижня частина міста була повністю затоплена. Вода тоді стояла на вулицях і в будиночках, подекуди навіть ходили малі судна. Донедавна про цю подію нагадувала табличка поруч із річковим вокзалом. Та на біду, зроблена вона була з нержавіючого металу, і її вкрали. Щоправда, каменюку залишили. Розформовані й військові частини, які раніше охороняли ГЕС і греблю. Тепер їх безпеку патрулюють воєнізовані охоронці з гвинтівками зразка російсько-японської війни. В 1963 році штаб цивільної оборони складався із однієї «одиниці» — начальника. Сьогодні «штиків» більше, але їх, між іншим, скорочують. Отже, цілком можливо, що незабаром нікому буде подати і тривогу. Учбову.

Григорій ГРИНЬ.

Полтавська область.

Щоб не турбувати керівництво країни.

Мал. Олексія БОРДУСОВА.

Скинемося по гривні. На вихід із кризи

(Початок на 1-й стор.).

... І ось воно, щастя, лежить перед Степаном Васильовичем на кухонному столі — 59 грн. 86 коп. А поруч — список, на який Степану Васильовичу і дивитися не хочеться. Борги. За квартиру, сусідам, знайомому майстрові за ремонт старенького телевізора... Негативний баланс виходить у Степана Васильовича. Знов доведеться у борги лізти, а чим віддавати? Ось уже два дні перед пенсією не те що молока — шматка хліба не було в хаті, лише бараболя з олією. Важко самому. Була жива старенька, то хоч побідкатися разом можна було...

На кухні балакає радіо. Степан Васильович відривається від підрахунків і прислухається до «брехунця». Йде засідання Верховної Ради, глава уряду виступає зі звітом. Так-так. Кепські справи у державі — немає грошей. І шахтарям немає, і металургам теж. І лікарям, і вчителям, і колгоспникам. Навіть армія живе надголодь... Що ж воно далі буде?

Степан Васильович — людина жаліслива. Слухає він, як депутати колють прем'єра різними запитаннями, і йому шкода стає і Пустовойтенка, і всіх міністрів. Вони теж люди. І діти в них є — в американських, кажуть, та англійських університетах навчаються, це ж які кошти потрібні! Та й живуть вони не в однокімнатних квартирах, як оце Степан Васильович, і не проживають день за одним пакетом молока... А ще ж і про державу треба думати, щоб і вона якусь копійку мала, —військо годувати, порядок підтримувати, закордонних гостей приймати, заробітну плату і пенсії платити..

Розмірковує отак Степан Васильович — і щораз більше стає йому шкода і прем'єра, і міністрів, і самого президента. Така відповідальна робота в людей! А він, нікчемний пенсіонер, зі своїми бідами виставляється. Ну, пропрацював сорок років токарем, ну, має ордени і медалі — так то ж коли було! А тепер яка з нього кому користь? Кому він потрібен? Сиди тихенько та чекай кінця. І нема чого морочити голову урядовцям прибавкою до пенсії, наявністю дешевих ліків, можливістю достойно завершити свій земний шлях. У них і без нас, рядових, клопоту вистачає. Владу, кажуть, нелегко здобути, а ще важче утримати.

... Виступає якийсь депутат, розповідає, що за добу (Степан Васильович не розчув лише, де) вмирає більше двох десятків чоловік, іноді і поховати немає людину за що. Ось, будь ласка, і про це уряд повинен думати. Та тут ніякої голови не вистачить!.. І Степан Васильович звертає погляд у куток коридорчика, де стоїть лопата, якою не так давно викопував на грядочці картоплю. «Взяти, чи що, та піти закопатися самому, щоб нікому клопоту не завдавати? Та й по кризі буде...»

Та саме в цей час, ніби вчувши недобрі помисли ветерана, загукали з двору сусіди:

— Васильовичу, що ти там засів?! Давай до гурту —будемо виходити з кризи. Скидаємося по гривні!..

Степан Васильович при перших словах здригається, але потім підходить до вікна, ствердно киває головою. Затим бере з тонюсінької купки, що призначена на статтю «харчування», одну гривню і надіває кашкета...

Будуть тікати від кризи. Нехай на годину, на дві — та все ж...

Сергій МЕЛЬНИЧУК.

Рівне.

Не вмієте самі? Зверніться до «Беркута»

Протягом десяти днів працівники центрального апарату МВС України, спецпідрозділи «Кобра», «Беркут» і «Сокіл» надавали практичну допомогу своїм колегам у Запорізькій області.

За словами міністра внутрішніх справ України Юрія Кравченка, вони допомогли розкрити 1048 злочинів, закінчити провадження 564 карних справ, виявити 118 злочинів у сфері економіки. За десять днів затримано майже 20 організованих злочинних угруповань, вилучено близько 2 тисяч стволів вогнепальної зброї, виявлено 35 автомобілів із перебитими номерами.

Заступник міністра Володимир Мельников додав, що із перевірених 124 комерційних фірм діяльність 26 призупинено, проти їх керівників порушено кримінальні справи.

Для одинадцяти працівників міліції «практична допомога центру» закінчилася звільненням із займаних посад. В Україні, за словами Юрія Кравченка, цього року вже замінено 330 начальників міських управлінь і райвідділів із 860. І не тільки за незадовільну організацію боротьби зі злочинністю, а й за невміння забезпечити виживання міліції за нинішніх екстремальних умов.

Володимир ДУПАК.

Запорізька область.

Хроніка. Факти. Події

✔ Київ

З МВФ є про що поговорити

(Початок на 1-й стор.).

На думку Олександра Ткаченка, для цього необхідно переглянути податкову систему і знизити податки з товаровиробників, пред'являти жорсткіші вимоги до роботи комерційних банків, встановити контроль за раціональним використанням кредитів МВФ і бюджетних коштів.

Несприятлива економічна ситуація нині не лише в Україні, вважає представник МВФ. Але кредитори майже залишили наш ринок, знизився експорт України в Росію та інші країни СНД. «І, напевно, виробництво не розвиватиметься такими темпами, як раніше», — сказав Джон Одлінг-Смі. Навіть більше — можливий різкий спад виробництва.

Представник МВФ висловився і щодо ідеї запровадження в Україні гербового збору, адже досвід інших держав засвідчив: податок з обороту не такий ефективний, як ПДВ. Як зазначив пан Одлінг-Смі, парламентові ліпше піти на підвищення ПДВ, аніж на запровадження нового податку.

✔ Рига

Колишній баскетболіст набирає команду

Прем'єр-міністром Латвії призначено міністра сполучень, депутата Віліса Криштопанса. Він має сформувати уряд до 18 листопада. За освітою Криштопанс — будівельник, тривалий час професійно займався баскетболом (тому й отримав прізвисько Великий Віліс), працював у банківській сфері. Знає російську, англійську та німецьку. Новий прем'єр сказав нашому кореспондентові, що бував в Україні десятки, а то й сотню разів. Його дружину удостоєно титулу «Місіс Латвія».

✔ Ліма

На голодний шлунок і техніка не мила

Президент Перу Альберто Фухіморі оголосив про різке скорочення закупок військової техніки і про направлення додаткових коштів на соціальні потреби. Отже, останнім великим придбанням Перу стали 18 сучасних винищувачів «МИГ-29» з Білорусі.

✔ Варшава

Врахувати «боснійські помилки» в Косові

Сьогодні ОБСЄ проводить зустріч представників міжнародних організацій з питання щодо захисту прав людини та надання гуманітарної допомоги Косову. Як заявили організатори, нині ОБСЄ не повинна повторити тих помилок, яких припустилися в Боснії».

✔ Лондон

То чи судити Піночета?

Апеляційна колегія палати лордів приступила до вирішальних слухань у справі Піночета. П'ять лордів—членів колегії розглядають питання, чи підлягає колишній чилійський диктатор суду за злочини, скоєні в роки його правління. Очікують, що сьогодні буде винесено остаточне рішення.

✔ Джакарта

Сам себе перехитрив

В Індонезії завершено офіційне розслідування причин масових заворушень у травні в Джакарті. Урядова комісія дійшла несподіваного висновку про те, що сваволля... спровоковано армійським керівництвом та вищими керівниками. Після погромів вони хотіли наділити Сухарто особливими повноваженнями та фактично припинити дію конституції. Проте до кінця цей сценарій розіграти не вдалося: між генералами спалахнула боротьба за владу і престарілий диктатор став жертвою плутанини — Сухарто довелося піти.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та інформаційних агентств.

Суд розпочав роботу, а Конгрес продовжив

Тепер Суд має на ділі виконувати покладені на нього сподівання і виправдовувати сказані компліменти. Тисячі позовів чекають на своє розв'язання.

(Початок на 1-й стор.).

«Для суддів нового Європейського суду з прав людини настав урочистий момент клятви, — заявив його президент Лузіус Вільдхабер. — Ми відчуваємо вагу відповідальності й усвідомлюємо, які надії покладено на нас. Сподіваємося, що будемо в змозі виконати нове й благородне завдання, і дякуємо тим, хто обрав нас, за їхню довіру».

Генеральний секретар РЄ Даніель Таршис говорив метафорами: «Коли 49 років тому було народжено Європейську конвенцію з прав людини, то це була дитина без видимих зубів. Але з часом її можливості реалізувалися. Сьогодні зуби цієї важливої Конвенції помітні й відчутні».

Президент ПАРЄ Лені Фішер урочисто заявила: «Нова ера захисту прав людини розпочинається для 800 млн. європейців і тих, хто (цитую Бориса Єльцина) живе на території свободи, що розтягнулася на 12 часових поясів».

Врешті-решт, фанфари відзвучали. Тепер Суд має на ділі виконувати покладені на нього сподівання і виправдовувати сказані компліменти. Тисячі позовів чекають на своє розв'язання.

Паралельно з цими урочистостями у Палаці Європи відбувалася ще одна важлива подія: міні-сесія Конгресу місцевих і регіональних влад Європи (КМРВЄ). На ній розглядали питання розвитку самоврядування у шести державах: Албанії, Болгарії, Латвії, Молдові, Україні та Росії. Враховуючи той розгром, який влаштували українській делегації на травневій повномасштабній сесії КМРВЄ, і чималий набір виданих ним рекомендацій (власне їх виконання й розглядали нині), розмова могла бути дещо неприємною. Але ні. Від імені українського уряду (за процедурою — саме він має звітувати про проведену роботу) виступив заступник голови Фонду сприяння місцевому самоврядуванню при Президентові України Ігор Сагач. До його доповіді запитань у членів КМРВЄ цього разу практично не виникло.

Правда, ще до виступу два письмові запити подав президент Конгресу Ален Шенар. Один з них — щодо листа глави адміністрації Президента України Євгена Кушнарьова главам місцевих адміністрацій. Він, за словами Шенара, забороняв звертатися напряму до КМРВЄ, а лише через всеукраїнську та регіональні асоціації міст. Не зважаючи на твердження Ігоря Сагача — мовляв, то були просто рекомендації, француз твердо заявив: «Із подібними акціями ми погодитися не можемо. Це абсолютно неприйнятно».

Загалом усе скінчилося досить мирно. Хоча, за словами українських представників, до сесії, на засіданні постійного комітету КМРВЄ, ситуація здавалася значно гіршою. Наприкінці свого виступу Ігор Сагач подякував КМРВЄ за рекомендації і запевнив, що їх узято до уваги всіма гілками влади. Однак у розмовах із представниками преси наші делегати не приховували: вони не в захваті від деяких рекомендацій. Коментуючи — на прохання кореспондента «ГУ» — вимоги КМРВЄ надати місцевим радам в Україні власні адміністрації, міський голова Львова Василь Куйбіда зауважив: «Ми не можемо керуватися добрими намірами і законодавством чужих країн. У нас і правове поле і цілі інші, та й завдання різняться. Не потрібно мавпувати. Ми повинні, можливо, використати їхні підходи до зведення будинку, що зветься демократією. А щодо конкретики — у даному разі то питання про виконкоми — напрацьовувати, виходячи з ситуації, що склалася в нашій державі».

На думку Ігоря Сагача, відчутно, що в Раді Європи не досить добре обізнані з ситуацією в Україні. Та й, наголосив він, окремі українські посадові, приватні особи використовують цю організацію у власних інтересах. Тому, вважає Сагач, у Страсбурзі створюється не дуже правильне уявлення про те, що насправді в нас відбувається.

А ви вмієте грати гагаку?

НАБЛИЖАЮТЬСЯ до завершення «Тижні японської культури в Україні». 5—6 листопада ті, хто цікавиться сучасною Японією, можуть послухати лекції професора соціології Токійського інституту технологій Дайзабуро Хасідзуме. 5 листопада о 9.30 він виступатиме в Інституті міжнародних відносин (лекцію читатимуть англійською мовою), о 14.00 в Національній бібліотеці ім. Вернадського (з російським перекладом). 6 листопада о 10.00 його можна послухати в Національному університеті «Києво-Могилянська академія» (знову-таки англійською), а о 15.00 — у Київському державному лінгвістичному університеті буде лекція для тих, хто досконало володіє японською мовою. Вхід вільний.

Але останній акорд «тижнів» — не лекції, а концерти придворної японської музики гагаку (9—10 листопада, Національна філармонія України).

«Звук, що вертикально піднімається вгору», — саме так характеризував гагаку видатний японський композитор 20-го століття Тору Такеміцу. Що це так, уявити важко, та саме ця музика могла народитися лише в Країні висхідного сонця. Японці кажуть: їхньому національному характеру притаманні дві зовсім протилежні риси — прагнення до всього нового і бажання зберегти старі традиції. Гагаку — типовий приклад цього.

У «витонченій музиці» (а саме так буквально перекладається слово «гагаку») переплелися старовинні національні мелодії з мелодіями Китаю, Кореї. Хоча відтоді, як 701 року при Імператорському дворі було створено студію гагаку, ця музика практично не змінилася. І протягом 13 століть її вважали церемоніальною музикою Імператорського двору.

У те неможливо повірити: право грати гагаку передавалося у... спадщину. Родини-обранці, члени яких служили при дворі, синтоїстських і будистських храмах, успадковували це право з покоління в покоління. Працюри пана Хідекі Тогі — соліста оркестру — виконували цю придворну музику, страшно сказати, з 1300 року. Ось де традиції справді невмирущі!

Наталя ФІЛІПЧУК.

«Творчої співдружності» Києва і Вільнюса поки що немає

Володимир СТРОЙ, «Голос України» (з Вільнюса)

Протягом історії литовці та українці неодноразово об'єднувалися в єдиній державі. Нині колишні зв'язки послабшали, хоча цікавість одне до одного збереглася. Наш кореспондент узяв інтерв'ю у заступника голови сейму Литви, голови товариства «Литва—Україна» Ромуалдаса ОЗОЛАСА.

— Побутує думка, ніби ви очолили товариство, бо на своїй посаді вам легше лобірувати інтереси української громади...

— Ні, мене обрано тому, що я справді глибоко зацікавлений сьогоденням і майбутнім України, якій судилося колись відіграти роль великої держави. Франція, Німеччина, Польща... Входження України у четвірку таких держав допомогло б усунути проблему імперіалізму Росії.

— Чи позначилося на свідомості ваших громадян те, що колись єдина литовська держава включала в себе й північні території України?

— На цьому ніхто не зациклюється, надто після того, як рух «Саюдіс» став уже історією. Водночас відроджено ідеї Балто-Чорноморського союзу, фактично в рамках колишнього Великого князівства Литовського. Серйозно розглядають і питання транспортування нафти і газу з півдня на північ через Україну.

— А от латвійський прем'єр-міністр вважає, що ліпше використовувати норвезький газ...

— Це також непогана ідея. Гадаю, у майбутньому повинні існувати і північно-південний, і південно-північний потоки енергоресурсів та товарів. Альтернативні джерела енергії — гарантія економічної і політичної свободи.

— Якщо вже ми заговорили про майбутнє, то якими ви бачите перспективи україно-литовських контактів?

— Нині найголовніше — встановити різнобічні відносини, чим і займається товариство «Литва—Україна». Однак поки що ми у стадії пошуку, справжньої «творчої співдружності» між нашими країнами ще немає. Тому є свої причини, зокрема економічні.

— Як відомо, крім товариства «Литва—Україна», очолюваного вами, заступником глави сейму, у парламенті існує й група депутатів по зв'язках з Верховною Радою.

— Група, звичайно, є, але співробітництва, яке можна було б назвати постійним, на жаль, немає. Нині спільно з послом України в Литві ми вже обговорили подальші кроки. Сподіваюся, парламентські зв'язки активізуються.

Попереду планети всієї

ПІВНІЧНА Корея вже заявила про пальму першості корейської нації у винайденні літака, книгодрукування і навіть спорудженні судна, яке можна вважати прообразом і броненосця, і підводного човна. Проте, як повідомило агентство ЦТАК, 1409 року в Кореї створено першу в світі бойову бронемашину, корейською «хвачха» — «вогняний візок».

Це був віз завдовжки 22,2 метра. Корпус для захисту від нападу ворожих піхотинців було вкрито лезами мечів і наконечниками списів. Після модернізації 1451 року на машині було розміщено установку, що мала 7 ступенів, могла стріляти начиненими порохом стрілами, причому чергами. Її «боєзапас» становив сотні таких стріл. Стрільців спереду і з боків прикривали великі металеві щити. Амбразуру також оббивали залізом, щоб уникнути загоряння.

За даними, наведеними ЦТАК, машин «хвачха» виготовляли щороку по кілька сотень. Їх використовували у прикордонних районах, уздовж берегової лінії, під час захисту фортець в роки Імджинської війни (1592—1598 рр.) проти японської навали.

Свобода народилася на світанку...

80-у річницю проголошення Західно-Української Народної Республіки (ЗУНР) святкували на державному рівні.

Для широкого загалу — надто за межами Галичини — подробиці події, яка увійшла в історію під назвою Листопадовий Чин, і досі маловідомі. Революція є революція, і все ж «великий зрив» 18-го року у Львові такий несхожий на події в Петрограді. Тут взяли курс на легальне й мирне перейняття державної влади в умовах глибокої кризи Австро-Угорської імперії. 18-19 жовтня у Львові обрано Українську Національну Раду на чолі з Євгеном Петрушевичем.

Національна Рада навіть не припускала, що владу треба буде здобувати. Можливо, так і сталось би, але поляки теж прагнули відродження. І саме вони стали головним противником української державності. 28 жовтня у Кракові проголошено, що вся Галичина повинна відійти до Польщі. Збройний виступ поляків у Львові був запланований у ніч з 2 на 3 листопада.

31 жовтня Національна Рада і Військовий комітет обговорювали ситуацію. Проти зволікання рішуче виступив тридцятирічний Дмитро Вітовський — сотник легіону Українських січових стрільців, призначений командувачем військовими силами.

Військові дії розпочалися о четвертій ранку. Хорунжий Сендецький із 75 стрільцями оволодів намісництвом. Потому було відключено телефон і телеграф, зайнято вокзали. О 7 годині ранку Вітовський рапортував: його війська оволоділи Львовом, не втративши жодного стрільця. Майже без перешкод здійснено переворот у містах і селах Східної Галичини...

Може, якби історію писали інопланетяни, вони подавали б дистильовану інформацію. Але історію пишуть переможці. Історичні праці радянської доби, написані після 1939 року, таврували націоналістів. Грубий чобіт системи поруйнував і могили січових стрільців, і польські військові поховання — цвинтар орлят, збудований до війни як пантеон для увічнення пам'яті про «оборонців кресів східних».

Демократичне відродження у Львові почалося із впорядкування могил. Водночас і польська сторона дістала доступ до цвинтаря орлят. У контексті нових добросусідських стосунків і нових поглядів на історію й на християнську мораль тут також розпочалося впорядкування військових поховань. Львів'яни й незчулися, як пантеон відродився у майже первозданному вигляді. І напис відновили: «Невідомий оборонець кресів східних».

Громадськість запротестувала проти спроби політичної реставрації, колишні політв'язні і репресовані навіть пікетували ратушу. Влада опинилася в тенетах власної толерантності. Незадовго до 80-річчя ЗУНР сесія міськради ухвалила рішення про демонтаж напису — як такого, що ображає гідність українців. Але виконання рішення зависло в повітрі і... патріотичний обов'язок взялися виконувати хлопці з УНА-УНСО з допомогою молотка й зубила. Не встигли довести справу до кінця — усю групу на чолі з керівником Львівської обласної організації Андрієм Шкілем запросили до райвідділу міліції. Операція, яку мали б здійснити самі польські реставратори в ім'я примирення і єднання, у такому виконанні нічого доброго не дала. Напис одразу ж поновили, а в польських ЗМІ здійнялася хвиля обурення.

... Перше листопада в Галичині за традицією — день поминальний: відбуваються молебни за упокій, запалюють свічки на могилах. Тим, що в землі, дуже потрібен мир і спокій. Вони своє відвоювали. А тим, що нагорі, — пошли, Боже, мудрості.

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Львів.

Пиво в небезпеці!

Податки

Керівники провідних пивзаводів України зібралися у Чернігові, щоб обговорити катастрофічне становище, в якому опинилася галузь після введення урядом у серпні акцизного збору в 0,11 екю, а також зміни з 1 жовтня порядку відрахувань за вироблену, але ще не реалізовану продукцію.

На їх неодноразові звернення до Президента, Кабінету міністрів з проханням оперативно зменшити податковий тягар — поки що жодної реакції. Тим часом заводи, які ще два місяці тому істотно поповнювали бюджети міст, опинилися на межі банкрутства, сидять на картотеці.

— За двадцять років роботи в галузі я не пам'ятаю, щоб ми виробили пива на 25 відсотків більше, ніж торік, і залишилися зовсім без фінансів, — зазначив генеральний директор ЗАТ «Чернігівський пивзавод «Десна» Валентин Мельничук. — Людей відправляємо у тижневі відпустки, працюємо чотири дні замість п'ятиденки... У Росії об'єм акцизного збору з реалізації становить 6 відсотків, у Болгарії — 13, Румунії — 22, Югославії — 5, а в нас —50! Як у таких «конкурентних» умовах виробити пиво на експорт? У серпні ми дали бюджету мільйон 324 тис. грн. акцизного збору, а у вересні, після збільшення акцизної ставки з 0,04 екю до 0,11 екю, — вже 660 тис. грн. Хто від цього виграв? Учителі, лікарі?

На мільйон гривень зменшив за цей час відрахування акцизного збору пиво-безалкогольний комбінат «Славутич». Ще в серпні тут, за повідомленням генерального директора Петра Перетятька, виробляли мільйон 200 тисяч декалітрів пива, а вже у жовтні — всього-на-всього 350 тисяч.

Залишились без оборотних коштів харківський «Рогань», миколаївський «Янтар». Пивовари занепокоєні орієнтацією державних урядовців лише на «рятівні» кредити МВФ. Ці кошти, вважають вони, за нормальної економічної політики може давати пивоварна галузь. Так, зокрема, чернігівський пивзавод мав наступного року дати у бюджет 40 мільйонів гривень. Але цих коштів бюджетники, очевидно, не побачать, оскільки інвестор, який мав найближчим часом вкласти в розвиток пивзаводу 35 мільйонів доларів, завагався: чи потрібне взагалі пиво в Україні? До речі, якщо в європейських країнах виробляють 200—250 літрів пива на душу населення, то нині в Україні — лише 12...

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігівська область.

Пропала людина!

Ладижинським міським відділом міліції Вінницької області розшукується неповнолітня КУРАСОВА ІРИНА СЕРГІЇВНА, 1982 р. н., українка, уродженка міста Ладижина Тростянецького району Вінницької області, яка проживає там же по вул. Ентузіастів, буд. 4, кв. 14. 4 серпня 1998 року вона пішла з дому і досі не повернулася.

Прикмети: зріст 170 см, середньої статури, обличчя овальне, очі карі, волосся темно-русяве, на правій щоці родимка. Була одягнена: короткий сарафан біло-коричневого кольору, босоніжки коричневі на танкетці.

Кому щось відомо про цю дівчину, прохання повідомити за адресою: 288356, Вінницька область, місто Ладижин, міський відділ міліції.

Оголошення

У номер

✓ Миколаїв

Не заплатиш — не зігрієшся

У Миколаєві газ є, але для декого його немає. З одного боку, завдяки ВО «Зоря», що постачає своє обладнання за рубіж в обмін на теплоносій, газу в регіоні достатньо. А з другого, — понад 650 підприємств, більша половина з яких комунально-побутового призначення, від нього відключено. За несплату грошей. Зростають борги й населення. Загалом по області підприємствам «Миколаївгазу» вже винні понад 115 мільйонів гривень. Десятки справ розглядають арбітражні суди, понад 70 судових справ порушено й проти фізичних осіб, які заборгували по 5—8 тисяч гривень. Між тим, в дитячих установах опалювальний сезон уже розпочато, після осінніх канікул подадуть тепло і в школи.

✓ Харків

Ринок під оптичним прицілом

Завод оптичного скла почав діяти в місті Ізюмі Харківської області. Підприємство створено на базі Ізюмського приладобудівного заводу — найстарішого в СНД виробника оптичної апаратури для різних галузей народного господарства. Самостійність дасть йому змогу оперативно реагувати на зміни кон'юнктури ринку, цілеспрямовано вдосконалювати виробництво скла, повідомляє ДІНАУ.

✓ Луганськ

Де так вільно з сервісом

У Луганську відбулася презентація першої в регіоні сервісної станції вантажних «далекобійних» автомобілів «Вольво». Сучасні павільйони, оснащені за останнім словом техніки, гарантують автомобілям сервіс високого гатунку. Це відзначили керівники шведської корпорації, а ще звернули увагу на те, що в Луганську створено найбільшу в країнах СНД компанію. Причому це не єдиний позитивний результат багаторічного партнерства фірми «Совтрансавто-Луганськ» з корпорацією «Вольво».

✓ Чернігів

«Дія» в дії

У Чернігові утворено Асоціацію підприємств малого і середнього бізнесу «Дія». Її мета — взаємопідтримка, результативна співпраця з органами влади. Очолив асоціацію колишній перший заступник міського голови Олег Білоусов.

✓ Луцьк

Журавлиною ласуватимуть за кордоном

У волинських лісах триває заготівля смачних ягід журавлини, яку великими партіями відправляють за межі України. Для цього створено спеціальні заготівельні пункти. Приміром, у селі Заріччя Ковельського району почало працювати спільне україно-німецьке підприємство, що заготовляє і відправляє за кордон гриби та ягоди. Збиранням дарів лісу займаються і діти. Вони годинами стоять уздовж пожвавлених шосейних трас, може, купить, хтось... На порозі — зима, а в школу нема в що взутися, вдягнутися. Рятуються, як хто може, забуваючи, що поживними лісовими ягодами і самому корисно поласувати.

✓ Київ

З п'ятизірковими готелями в нас не склалося — борщ холоднуватий

Українські готельні комплекси, які мають у «своєму репертуарі» стандартні, що відповідають міжнародним нормам, послуги, зможуть приєднати до своєї назви певну кількість «зірок». Ті, які не пройдуть сертифікацію в Держстандарті України, будуть позбавлені цього права.

Нині в Україні в усіх готелях типу «Інтурист» рейтинг у три зірки і лише чотири готельні комплекси (серед них «Київський», «Ялта», «Ореанда») — чотиризіркові. Найвищої оцінки в Україні не отримало поки що жодне готельне підприємство. У п'ятизіркових, наприклад, температура борщу, який подають, має бути не нищою за 65 градусів за Цельсієм, а другі страви подають до столу лише в розігрітій тарілці, повідомляє ДІНАУ.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

«Тіньова» паляниця

«Від втрачених статистикою 33,6 тисячі тонн хліба» бюджет області недоодержав 3,6 мільйона гривень.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Торгівля

«Хлібний бізнес» на Запоріжжі став надприбутковим. Чому тоді пекарі згортають своє виробництво?

Три-чотири роки тому 30 підприємців області забезпечували хлібом усе її населення. 1995-го року його було випечено 154,4 тисячі тонн. Торік — лише 98 тисяч тонн. Падіння виробництва сягнуло 37 відсотків. Удвічі - втричі скоротилося випікання хліба на Оріхівському, Василівському, Токмакському хлібокомбінатах, першому та четвертому хлібозаводах обласного центру, Розівській та Куйбишевській харчосмакових фабриках, Пологівському та Чернігівському заводах продтоварів. Щоправда, торік 18,2 тисячі тонн хліба забезпечили пекарні колективних сільгосппідприємств та 4,6 тисячі тонн — малого і середнього бізнесу.

А загалом маємо картину: тільки в 11 містах та найбільших районах області нині працює 165 виробників хліба. 51 відсоток із них — усілякі мініпекарні, 31 — «колгоспні» й лише 15 відсотків —традиційні пекарні.

Отож і виходить, якщо йняти віри словам заступника голови облдержадміністрації Юрія Чекальського, що «споживання хліба не зменшилося», а де він — невідомо. Арифметика тут проста: від 154,4 тисячі тонн віднімаємо 98 тисяч і 22,8 тисячі (спільна випічка КСП та «бізнесменів»), то отримаємо 33,6 тисячі, що невідомо куди поділися. Хоча тут можна було б трохи й зменшити цифру, бо та сама статистика свідчить: дуже багато запоріжців через нестачу грошей не споживають навіть мінімальної норми хліба.

Та хоч би як там було, а від «загублених статистикою 33,6 тисячі тонн хліба» бюджет області недоотримав 3,6 мільйона гривень.

— За найскромнішими підрахунками, — каже Юрій Чекальський, — виробництво однієї тонни хліба має давати бюджету 110 гривень. Якщо хлібозаводи сплачують із тонни по 120—170 гривень податку, то чимало малих пекарень — усього по 20—30 гривень. Скажімо, асоціація «Запоріжхліб» сплачує 167 гривень із тонни, споживспілка — 104,2 гривні, велике ТОВ «Ольф» із Запоріжжя — 125 гривень... А ТОВ «Нессі» з села Старобогданівка Михайлівського району — 20 гривень, підприємець С. Масін із Розівського району — 14 гривень... Не треба бути великим фінансистом, щоб зрозуміти: якщо податок на додану вартість — 20 відсотків, то навіть з урахуванням того, що частину його сплачують за борошно, електроенергію і т. д., він не може бути нижчим за 70—80 гривень з тонни хліба вартістю 700—800 гривень. Тож маємо ухилення від податків за фактичним випуском хліба. А ще є й приховані прибутки.

Тому Запорізька облдержадміністрація розробила концепцію подальшого існування «ринку хліба» — в забезпеченні однакових умов суб'єктам різних форм власності.

Зважаючи на високу якість пшениці нинішнього врожаю, чого Запорізький край не знав останніми роками, обласне керівництво береться сприяти пекарям області в забезпеченні місцевим якісним борошном. Завдяки цьому додаткові надходження до бюджету можуть сягнути близько 6 мільйонів гривень. Голова облдержадміністрації Володимир Куратченко називає так наполягання не містечковим інтересом, а здоровим протекціонізмом на користь добросовісного товаровиробника.

Володимир ДУПАК.

Запорізька область.

А загалом усі задоволені

Розрахунки Чернігівського виробничого об'єднання «Хімволокно» із своїми працівниками не грошима, а кредитними картками спричинили... нічні черги біля фірмових магазинів цього об'єднання. Тут люди, яким це конче потрібно, прискорюють отоварювання кредитних карток.

За них можна купити товари у фірмових магазинах об'єднання, причому за нижчими цінами, ніж у роздрібній торгівлі. Але робітникам треба оплачувати комунальні і транспортні послуги, збирати гроші на відпочинок, лікування тощо. Хтось може почекати місяць-другий, поки за картками отримає готівку на своєму підприємстві, а комусь вона потрібна вже сьогодні.

Олександр ОЛІЙНИК.
Мал. Бориса РЕВЧУНА.

Гірка акцизна

Новий акцизний збір на лікеро-горілчану продукцію паралізував виробника — Львівський державний лікеро-горілчаний завод. Нині потужності підприємства використовуються лише на 10 відсотків. Раніше завод виробляв 6—10 тисяч декалітрів щодня, а тепер — не більше однієї тисячі. Аби не втратити споживача, він реалізує деякі види горілки із символічною надбавкою. До Дня міста на заводі випустили спеціальну партію нової горілки.

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Вітчизняний «лід» солодший

Неймовірно, але факт: 92 відсотки продажу морозива в Донецькій області припадає на вітчизняний продукт.

Всюдисуща статистика стверджує, що середньостатистичний мешканець області споживає щороку «солодкого льоду» на 5 гривень — мізер, порівняно з розвиненими країнами. Втім, цього року обсяги продажу смачного продукту вперше поповзли вгору за рахунок стабільної роботи місцевих виробників, найбільшим із яких в обласному центрі є ВАТ «Вінтер». Проти минулого року, імпорт морозива скоротився в чотири рази.

Яєшня — переважно тутешня

Місце на ринку

Хто винуватий, що наші люди упадають за всім «заморським»? Наш класик Іван Котляревський, котрий пропагував імпорт: «... і дуже смачную яєшню —якусь німецьку, нетутешню...»? Чи недавня наша соцреальність, коли на тлі всезагальної сірості будь-яка закордонна ганчірка чи залізячка вважалася скарбом?

Так за інерцією і досі: дай нам польське, китайське, турецьке, аби не «совецьке». А воно ж нині вже не те, що було колись: ковбаси не начиняють туалетним папером, а таки м'ясом, макарони не нагадують стружку з шиферу, а ваблять зір біло-жовтим відтінком, і мінеральна вода сріблом світиться і обов'язково «з бульбашками», а не як з канави набрана...

От хоча б продукція підприємств «Рівнехарчопрому», де директором Зіновій Іванців. Справді, не той тепер Миргород! Заводи продовольчих товарів Рівненщини нарощують виробництво продукції. І якої продукції! За своєю якістю чимало товарів перевершують аналогічні закордонні, та й зовнішній вигляд мають не менш пристойний.

Адреси не поодинокі. Ось Здолбунівський завод продтоварів, де виготовляють чудове вівсяне печиво та різні сорти пряників. Смак, поживність — вищий клас! І пакування на сучасному рівні: термозварна плівка надає товару не лише привабливого вигляду, а й довше зберігає його.

У Березному тамтешні умільці освоїли випуск смачного зефіру, майонезу, у Дубровиці і Зарічному при виготовленні макаронних виробів застосовують домішки, що надають цій продукції лікувальних властивостей. Смачні консерви роблять у Корці, а цілющу мінеральну воду розливають у Радивилові...

У магазинах і на ринках Рівного — чудові місцеві м'ясні вироби, високоякісні овочі й фрукти, молочні продукти. Недарма деякі «майстри» з ближнього зарубіжжя маскують свої харчі низької якості під українські вироби. Бо на імпортні блискучі етикетки щораз меншає попит.

Отже, далеко не завжди смачна та яєшня, що нетутешня. Вміємо, з'ясовується, самі і багато можемо. Не так просто за сучасної економічної і фінансової скрути виходити на європейські стандарти, на світовий рівень якості, та коли є бажання і хист, усього можна досягти.

Сергій МЕЛЬНИЧУК.

Рівненська область.

Інформація про п'ятий випуск акцій
Східно-українського енергетичного банку «Мегабанк»

1. Характеристика емітента

1.1. Найменування емітента:

Повне — Східно-український енергетичний банк «Мегабанк», скорочене — «Мегабанк».

1.2. Місцезнаходження емітента:

Україна, 310002, м. Харків, вул. Артема,30.

Тел. (факс) 8-0572-47-20-79.

1.3. Дата заснування:

28 грудня 1989 р. згідно з рішенням загальних зборів учасників. Зареєстрований у Національному банку України 28 жовтня 1991 р., реєстраційний № 58.

1.4. Предмет діяльності

Банк згідно з чинним законодавством і ліцензією Національного банку України № 163 від 27 серпня 1998 р. здійснює такі операції:

1. Касове обслуговування клієнтів;
2. Ведення рахунків клієнтів (резидентів) у грошовій одиниці України;
3. Ведення рахунків банків-кореспондентів (резидентів) у грошовій одиниці України;
4. Проведення операцій з касового виконання місцевого бюджету, ведення бюджетних рахунків клієнтів та рахунків місцевих позабюджетних фондів;
5. Надання та отримання кредитів на міжбанківському ринку;
6. Кредитування юридичних і фізичних осіб та фінансовий лізинг;
7. Факторинг;
8. Вкладення коштів у статутні фонди інших юридичних осіб;
9. Залучення депозитів юридичних осіб;
10. Залучення депозитів фізичних осіб;
11. Емісія цінних паперів;
12. Ведення рахунків клієнтів (резидентів та нерезидентів) в іноземній валюті та клієнтів-нерезидентів у грошовій одиниці України;
13. Неторговельні операції з валютними цінностями;
14. Відкриття кореспондентських рахунків банків (резидентів і нерезидентів) в іноземній валюті;
15. Відкриття кореспондентських рахунків банків (нерезидентів) у грошовій одиниці України;
16. Відкриття кореспондентських рахунків в уповноважених банках України в іноземній валюті та здійснення операцій за ними;
17. Відкриття кореспондентських рахунків у банках (нерезидентах) в іноземній валюті та здійснення операцій за ними;
18. Залучення та розміщення іноземної валюти на валютному ринку України;
19. Залучення та розміщення іноземної валюти на міжнародних ринках;
20. Валютні операції на міжнародних ринках;
21. Фінансування капітальних вкладень за дорученням власників або розпорядників інвестованих коштів;
22. Видача поручительств, гарантій та інших зобов'язань за третіх осіб, що передбачають їх виконання у грошовій формі;
23. Купівля, продаж цінних паперів та операції з ними;
24. Управління грошовими коштами та цінними паперами за дорученням клієнтів;
25. Купівля, продаж державних цінних паперів та операції з ними.

1.5. Відомості про статутний фонд банку

Загальний обсяг статутного фонду банку — 10672769 гривень. Фактично сплачений статутний фонд банку— 100%.

Статутний фонд банку сформовано за рахунок власних вільних грошових коштів акціонерів банку.

1.6. Чисельність службовців

За станом на 01.10.1998 р. чисельність службовців становить 136 осіб.

1.7. Чисельність акціонерів

За станом на 01.10.1998 р. чисельність акціонерів становить 299 осіб.

2. Баланс та звіт про прибутки та збитки

2.1. Баланс банку (в тис. грн.)

№	Статті балансу	за станом на 01.01.97	за станом на 01.01.98	за станом на 01.10.98
1A	Каса і кор. рах. в НБУ	325	5914	3567
2A	Кор. рах. в інш. банках	1282	102	2272
3A	Кредити, надані банком	3134	8554	10905
4A	МБК надані	350	800	0
5A	ЦБ, що були придбані	305	3870	4208
6A	Осн. засоби	246	1107	1865
7A	Дебітори	1121	1091	4409
8A	Інш. активи	1184	4328	2890
	Активи загалом	7946	25577	30115
1P	Статутний фонд	2724	6310	10673
2P	Резервний фонд	0	154	2284
3P	Інші фонди	262	1445	1763
5P	Рахунки клієнтів	1459	9440	9147
6P	Депозити	1622	2034	2420
7P	МБК отримані	0	0	500
9P	Кредитори	105	11	757
10P	Інші пасиви	257	922	131
11P	Результ. діяльності	326	5237	4496
	Пасиви загалом	7946	25577	30115
	Капітал			16982

2.2. Звіт про прибутки та збитки (в тис. грн.).

№	Статті звіту	за станом на 01.01.97	за станом на 01.01.98	за станом на 01.10.98
	Доходи банку			
1.	Проценти отримані	1028	2973	4741
2.	Доходи і комісія по послугах, наданих клієнтам	534	6261	5403
3.	Відшкодування витрат	0	0,9	145
4.	Всього доходів	1561	9234	10289
	Витрати банку			
1.	Сплачені проценти	383	884	768
2.	Мат. витр. по обслуговуванню	17	11	42
3.	Витрати по рекламі	38	55	66
4.	Інші витрати	365	2058	4916
5.	Всього витрат	802	3009	5792

3. Дані про органи банку

3.1. Дані про членів правління

Суботін Віктор Георгійович — голова правління, 1959 року народження, освіта вища економічна, виробничий стаж — 23 роки, стаж роботи на посаді — 4 роки;

Андрійчук Євген Іванович — заступник голови правління, 1964 року народження, освіта вища технічна, виробничий стаж — 17 років, стаж роботи на посаді —2 роки;

Ільютко Олег Семенович — заступник голови правління, 1963 року народження, освіта вища економічна, виробничий стаж — 18 років, стаж роботи на посаді — 3 роки;

Прилуцький Олексій Васильович — заступник голови правління, 1967 року народження, освіта вища юридична, виробничий стаж — 14 років, стаж роботи на посаді —3 роки;

Гура Світлана Віталіївна — головний бухгалтер, 1961 року народження, освіта вища економічна, виробничий стаж — 20 років, стаж роботи на посаді — 4 роки.

Комарков Дмитро Володимирович — начальник юридичного управління, 1967 року народження, освіта вища юридична, виробничий стаж — 14 років, стаж роботи на посаді — 3 роки;

Носенко Лідія Вікторівна — начальник управління цінних паперів та фондового ринку, 1953 року народження, виробничий стаж — 26 років, стаж роботи на посаді — 3 роки;

Трипольський Сергій Євгенович — начальник управління банківських технологій, 1962 року народження, виробничий стаж — 19 років, стаж роботи на посаді —3 роки.

Чаплигіна Віра Микитівна — начальник управління кредитування та економічного аналізу, 1949 року народження, виробничий стаж — 32 роки, стаж роботи на посаді — 2 роки.

3.2. Дані про віце-президента банку

Калямін Дмитро Валентинович, 1964 року народження, виробничий стаж — 18 років, стаж роботи на посаді — 2 роки.

3.3. Дані про голову ревізійної комісії

Шолух Валентина Миколаївна, щойно обрана головою комісії, 1947 року народження, виробничий стаж — 29 років.

4. Можливі фактори ризику в діловій діяльності емітента

Одержуючи акції «Мегабанку», слід мати на увазі наступні фактори ризику:

— погіршення загальної економічної ситуації в Україні, яке може бути пов'язано з неефективністю та непослідовністю дій органів законодавчої та виконавчої влади в сфері проведення економічних реформ;

— посилення вимог податкової політики у сфері оподаткування комерційних банків;

— погіршення фінансового стану підприємств, що ускладнює залучення вільних коштів для формування кредитних ресурсів і статутного фонду банку.

5. Опис ділової діяльності

Фінансова політика «Мегабанку» засновується на принципах надійності, ефективності, стабільності, максимальної зручності для клієнтів та партнерів.

«Мегабанк» здійснює комплексне розрахунково-касове та кредитне обслуговування господарчих структур різних форм власності і громадян, приймає кошти юридичних та фізичних осіб в управління та депозити, здійснює операції з іноземною валютою згідно із ліцензією Національного банку України.

Банк має мережу прямих кореспондентських рахунків у закордонних банках.

6. Дані про емісію цінних паперів

6.1. Рішення про випуск простих іменних акцій прийнято позачерговими зборами акціонерів банку 27 жовтня 1998 р. (протокол № 31).

6.2. Загальна номінальна вартість акцій, на які планується здійснити передплату, становить 6000000 (шість мільйонів) гривень.

6.3. Мета використання фінансових ресурсів, залучених від емісії:

Збільшення статутного фонду банку на 6 млн. грн. з метою зростання обсягу активних операцій, забезпечення розвитку і фінансової надійності банку в інтересах акціонерів, клієнтів та вкладників.

Фінансові ресурси, залучені від емісії, планується використовувати для таких цілей:

— операції з цінними паперами 1 млн. грн.;

— кредитування клієнтів банку 5 млн. грн.

6.4. Кількість акцій

Планується випустити 6 млн. простих іменних акцій.

6.5. Форма випуску акцій

Акції випускатимуться в бездокументарній формі.

6.6. Перелік засновників із зазначенням кількості простих іменних акцій, якими вони володіють:

Товариство з обмеженою відповідальністю «МПК» (326366 шт.);

Орендне підприємство завод «Гідропривід» (684 шт.) ;

Галузева асоціація «Укртрансвуз» (5200 шт.);

Кооператив «Спутник» (3248 шт.);

Акціонерне товариство завод «Красный октябрь» (407 шт.);

Компанія «МБС-Малте» (4436 шт.);

Міністерство фінансів України (344 шт.).

6.7. Права, що надаються власникам акцій.

Власники акцій «Мегабанку» мають право на придбання акцій емітента п'ятої емісії за номінальною вартістю та інші права, передбачені чинним законодавством.

6.8. Номінальна вартість, акцій становить 1 (одну) гривню.

6.9. Серія та порядкові номери акцій

Серія акцій, що випускається, — АІ-005.

Номери акцій, що випускаються: з № 10672770 по № 16672769.

6.10. Адреса місця, дата початку та припинення передплати на акції

Адреса місця передплати: м. Харьків, вул. Артема, 30.

Дата початку передплати: 4 грудня 1998 року.

Дата припинення передплати: 3 червня 1999 року.

6.11. Запланований курс продажу акцій

Акції планується розповсюджувати за номінальною вартістю.

6.12. Відомості щодо ринкової вартості акцій при додатковій емісії.

Акції «Мегабанку» не обертались на біржах, позабіржових торговельно-інформаційних системах та позабіржовому ринку, у зв'язку з чим визначити ринкову вартість акцій банку неможливо.

6.13. Опис порядку передплати акцій та їх оплати.

Продаж акцій в процесі відкритої передплати здійснюється на підставі договору купівлі-продажу акцій, укладеному між емітентом та акціонером. Розрахунки за придбані акції з акціонером — фізичною особою здійснюється шляхом внесення готівки в касу банку на рахунок, що відкривається на ім'я акціонера. Розрахунки за придбані акції з акціонером —юридичною особою здійснюються шляхом перерахування безготівкових коштів на рахунок в банку, що відкривається на ім'я акціонера.

6.14. Найменування торговця цінними паперами.

Послугами торговця цінними паперами емітент не користується.

6.15. Дії, що провадяться в разі перевищення (недосягнення) рівня запланованої передплати акцій або дострокового її закінчення.

У разі перевищення рівня запланованої передплати акцій акціонери затверджують або відхиляють зайву передплату згідно з вимогами ст. 30 Закону України «Про господарські товариства».

У разі недосягнення рівня запланованої передплати (менш ніж 60 % запланованої передплати) відкрита передплата вважається такою, що відбулася.

У разі дострокового закінчення передплати акціонери мають право затвердити її результати згідно з нормами чинного законодавства.

6.16. Терміни, порядок та адреса місця виплати дивідендів за підсумками року, здійснення операцій і депонування.

Дивіденди виплачуються за підсумком роботи банку за один рік.

Дивіденди виплачуються безготівковим перерахуванням на рахунок акціонера або готівкою (для фізичних осіб —акціонерів) у касі банку протягом 1 місяця після прийняття рішення загальними зборами акціонерів банку.

У разі, коли акціонери не затребували свої дивіденди протягом оголошеного терміну їх виплати, зазначені суми депонуються на рахунок емітента. Акціонер може вимагати виплати дивідендів, що йому належать за минулими виплатами, протягом подальших термінів виплат, які встановлені загальними зборами акціонерів банку. Відсотки на депоновані суми не нараховуються.

Дивіденди виплачуються за адресою:

310002, м. Харків, вул. Артема, 30.

7. Перелік і результати попередніх емісій цінних паперів із зазначенням свідоцтва про реєстрацію випуску цінних паперів та органу, що видав відповідне свідоцтво

Перша емісія простих іменних акцій банку проведена в строки передплати з 1 по 7 вересня 1994 р. У термін проведення першої емісії банк випустив прості іменні акції номінальною вартістю 100000 карбованців кожна. Випущено та реалізовано 135948 простих іменних акцій серії АІ-001 на загальну суму 13.594.800.000 карбованців, що становить 135948 грн. У тому разі розміщено між засновниками банку 85% статутного фонду банку. Випуск акцій першої емісії зареєстровано Міністерством фінансів України 31.08.1995 р. (свідоцтво № 335/1/95).

Друга емісія простих іменних акцій банку проведена в строки передплати з 16 жовтня 1995 р. по 16 квітня 1996 р. У термін проведення другої емісії банк випустив прості іменні акції номінальною вартістю 1 гривня кожна. Випущено та реалізовано 1.097.396 простих іменних акцій другої емісії серії АІ-002. У тому разі розміщено між засновниками банку 30,5% статутного фонду банку. Випуск акцій другої емісії зареєстровано Міністерством фінансів України 30.09.1995 р. (свідоцтво № 446/1/96, при цьому свідоцтво № 335/1/95 втратило чинність).

Третя емісія простих іменних акцій банку проведена в строки передплати з 1 жовтня 1996 р. по 1 квітня 1997 р. У термін проведення третьої емісії банк випустив прості іменні акції номінальною вартістю 1 гривня кожна. Випущено та реалізовано 4.351.894 простих іменних акцій третьої емісії серії АІ-003. Випуск акцій третьої емісії зареєстровано Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку 03.06.1997 р. (свідоцтво №505/1/97, при цьому свідоцтво № 446/1/96 втратило чинність).

Четверта емісія простих іменних акцій банку проведена в строки передплати з 14 липня 1997 р. по 14 січня 1998 р. У термін проведення четвертої емісії банк випустив прості іменні акції номінальною вартістю 1 гривня кожна. Випущено та реалізовано 6.320.785 простих іменних акцій четвертої емісії серії АІ-004. Випуск акцій четвертої емісії зареєстровано Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку 01.04.1998 р. (свідоцтво № 142/1/98).

12 жовтня 1998 р. Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку видано свідоцтво № 999/20/1/98 про реєстрацію випуску акцій «Мегабанку» на загальну суму 10672769 грн., у зв'язку з чим свідоцтва № 505/1/97 від 03.06.1997 р., 142/1/98 від 01.04.1998 р. втратили чинність.

8. Кількість акцій, що перебувають у власності членів виконавчого органу, та перелік осіб, частки яких у статутному фонді перевищують 5 %.

У власності членів виконавчого органу — 238698 акцій.

Перелік осіб, частки яких у статутному фонді перевищують 5 %:

Орендне підприємство «Теплоенергоремналадка»;

Акціонерне товариство «Аверс»;

Акціонерне товариство «ХИС»;

Дочірнє підприємство «Шебелінкагазпром»;

Товариство з обмеженою відповідальністю «ІнтерАМІагро»;

Товариство з обмеженою відповідальністю «ЛС».

9. Відомості про дозвіл на ведення власного реєстру.

Банк має дозвіл Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку № 63-62-Є від 12 вересня 1997 р. на ведення власного реєстру.

10. Відомості про зберігача цінних паперів

Банк має дозвіл Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку № 5-Д від 21 квітня 1997 р. на право депозитарної діяльності зберігача цінних паперів.

11. Відомості про депозитарій цінних паперів

Депозитарій — ВАТ «Міжрегіональний фондовий союз». Дозвіл № 1-G від 4 листопада 1997 р. на право здійснення депозитарної діяльності депозитарія цінних паперів. Адреса: 252001, м. Київ, вул Б. Гринченка, 3.

12. Додаткова інформація про емітента

У період з 17.03.1995 р. до 30.06.1996 р. «Мегабанк» перебував у режимі фінансового оздоровлення згідно з рішенням Національного банку України.

У номер

✓ Київ

До комп'ютерних мереж Нацбанку потрапили злодії

Викрадення близько 80 млн. грн. з рахунків Нацбанку України відвернено внаслідок спільних дій МВС, Генпрокуратури та НБУ.

Як повідомили агентству «Інтерфакс-Україна» у ЦГЗ МВС, спроба викрадення була здійснена шляхом несанкціонованого доступу до комп'ютерної мережі Вінницької обласної дирекції Нацбанку. З резервного рахунку гроші перерахували спочатку на рахунок одного з місцевих підприємств, а потім — латвійській комерційній фірмі.

Працівники головного управління з боротьби з організованою злочинністю МВС із санкції Генпрокуратури заблокували рух коштів і наклали на них арешт.

Тим часом виявлено ще одну аналогічну спробу викрадення, повідомили в ЦГЗ. Порушено кримінальну справу.

✓ Сімферополь

Старий Крим осиротів

Дикий вчинок вразив усіх, крім сучасного Герострата —Олександра Рущікова, котрий уже рік не працював після звільнення з місць позбавлення волі, де сидів за крадіжки. Він зруйнував постамент і викрав бронзову скульптуру героїні роману Гріна «Та, що біжить по хвилях» Фрезі Грант, встановлену на мармуровій стелі.

Впіймали злочинця швидко, коли він, не криючись, розчленовував тендітну статую кувалдою і пилкою. Скупник брухту заплатив за Фрезі Грант 10 гривень, стільки ж пообіцяв за перетворення граціозної дівочої фігури на металобрухт.

Верховна Рада Криму розглядає питання про відновлення пам'ятника культури і водночас могили відомого письменника. Щодо злочинців порушено кримінальну справу, ведеться слідство.

✓ Черкаси

Відучилися ярмаркувати

Промислові підприємства і фірми з Києва і Севастополя, Львова і Житомира, Макіївки і Миколаєва та інших міст України взяли участь у першій міжрегіональній багатогалузевій виставці «Агро-ярмарок-98», що пройшла у виставковому центрі Черкас. Технології й обладнання для харчової та переробної промисловості, добрива, корми тощо, представлені у павільйонах виставки, були розраховані передусім на запрошених оргкомітетом ярмарку керівників сільськогосподарських підприємств та агрофірм. Однак ті на оглядини не прибули — не до ярмаркування, кажуть, нині.

А городяни виставкою задоволені. Особливо сподобалося недороге, але добротне взуття львівської фірми «Мальва».

✓ Миколаїв

Зв'яже пором аж з Трієстом

Започатковані більш як два роки тому стосунки між містами-побратимами Миколаєвом та італійським Трієстом починають наповнюватися, схоже, конкретними справами. Домовлено, зокрема, про відкриття між ними поромного сполучення, що пройде через Стамбул. Розгорнуто роботи з підготовки портопункту в Очакові, залізничних станцій, автомобільних доріг. Уже навесні наступного року, вважає миколаївський міський голова Анатолій Олійник, поромна лінія має запрацювати.

Столичний парк ім. Пушкіна запрошує на виставку «Українські ласощі—98». Тут пропонують свої кондитерські вироби вітчизняні підприємства.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Дещо про новий правопис для яворівської промпрози

Вітчизняний стиль

У написане можна не повірити з перших фраз. І все-таки. Невелике державне підприємство, в якому близько 230 працівників регулярно отримують зарплату (!). Жодного разу — бартером (!). Підприємство прибуткове. Виступає спонсором у численних корисних справах. Матеріально підтримує ветеранів свого виробництва. Збудувало магазинчик, їдальню з символічними цінами та добротною кухнею.

Чи не фантастика? Щоправда, у Яворівській райдержадміністрації на Львівщині неодмінно уточнять: відкрите акціонерне товариство «Яворівський завод металопластмас» було в загоні, поки більш як два роки тому не змінилося керівництво. Біля заводського керма став Петро Тудай.

Тепер ВАТ нагадує швидкісну машину, що, враховуючи нові примхи економічної дійсності, лавірує в потоці інших виробників. І не відхиляється від свого основного напряму — переробки поліетилену. Продукція різна: плівка харчова та для тари, ящики, закупорки, товари ширвжитку — пакети, кришки...

До речі, президент ВАТ Петро Тудай розповідає, що на підприємствах капіталістичного Заходу здебільшого проти такого широкого асортименту. Спеціалізація вигідніша. Однак за наших умов практикують такий варіант: коли погано іде одна продукція, переходять на виробництво іншої. Може, і для яворівського ВАТ колись настане час визначитися: вмієш випускати досконало плівку різних видів — випускай.

Що саме має найбільший попит? Нині одне, завтра інше. Не можна сказати, що проблеми збуту немає. Аналітики з відділу маркетингу зазначають, що майже всі винзаводи паралізовано. Взяти хоча б столичне підприємство «Алко», з яким раніше чудово співпрацювали. Цього року не відпустили горілкоробам жодного ящика.

Тим часом, ВАТ «Яворівський завод металопластмас» все-таки має напрацьований ринок збуту. Це — серйозні покупці у столиці («Кока-Кола», «Оболонь», «Росинка»), підприємства Молдови. А також — багато дрібненьких споживачів. Усі вони переконалися у високій якості продукції, що її гарантують в Яворові.

Больовою точкою залишається сировина (вона надходить з Білорусі, Росії, Угорщини). Зрозуміло, підприємство зацікавлене у мінімальній ціні на неї: від цього залежить вартість кінцевого продукту. Не маючи поліетилену потрібного сорту, Україна ввозить його з Угорщини. І сплачує митний збір. Плюс — транспортні витрати. Зрозуміло, чому вихід на зарубіжний ринок доволі проблематичний. Адже, приміром, повернути назад в Угорщину готову продукцію завод уже неспроможний...

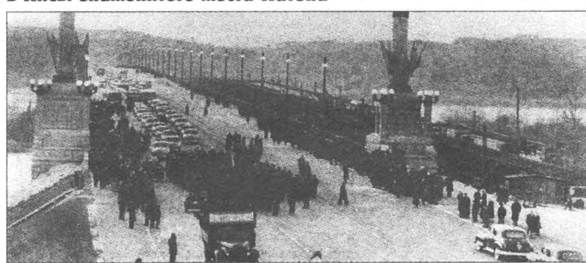
Утім, ВАТ плідно взаємодіє з зарубіжними інвесторами. Та корінь проблем, як і раніше, — у законодавчому полі, в якому обертаються наші виробники. Недаремно вони скаржаться на відсутність умов для налагодження ділових контактів із закордоном і нормального ведення справ удома. А поки що адміністрація та трудовий колектив підприємства сподіваються, що штучні перепони, які заважають розвиватися, зникнуть. І, зрештою, в іноземців з'являться підстави сприймати нашу країну серйозно.

Ольга КЛЕЙМЕНОВА.
Львівська область.

Міст екзаменували танки і роки

Сьогодні минає 45 років з дня відкриття в Києві знаменитого моста Патона

На мосту в день його відкриття — 5 листопада 1953 року
(ДІНАУ).

Запланували ввести його в дію 7 листопада 1941 року, розпочали будівництво. Війна поламала ці плани...

Після війни це завдання було покладено на колектив, очолюваний відомим спеціалістом у галузі електрозварювання академіком Євгеном Оскаровичем Патоном. Учений вирішив зробити міст суцільнозварним.

У грудні 1951 року розпочалося будівництво унікального моста, яке завершилося в жовтні 1953-го. Було зварено 10668 метрів швів, і всі їх для надійності було перевірено рентгеном. Випробовуючи цю споруду на міцність, по проїжджій частині моста завширшки 21 м пустили величезну колону танків. І міст витримав.

Перший у світі суцільнозварний міст завдовжки 1543 метри — один з найбільших у Європі з часу його відкриття — названо іменем видатного вченого Євгена Патона.

Спорт

І світло не згасало, і гра була якісна...

Футбол

Перший матч 1/8 фіналу розіграшу Кубка країни відбувся у Львові. Місцеві «Карпати» виграли у маріупольського «Металурга» — 2:0. Голи: Назаров, 22, Паляниця, 61, з пенальті. От тільки глядачів на стадіоні «Україна» зібралося обмаль — дві тисячі. Либонь, уболівальники злякалися, що знову згасне світло, як кілька днів перед цим під час зустрічі цих самих команд у чемпіонаті. Але все було гаразд. І «Карпати» грали добре...

Кубок УЄФА. Відбулися повторні поєдинки 1/16 фіналу цього престижного турніру:

«Парма» (Італія) — «Вісла» (Польща) — 2:1 (перший матч — 1:1), «Славія» (Чехія) — «Болонья» (Італія) — 0:2 (1:2), «Ліон» (Франція) — «Црвена Звезда» (Югославія) — 3:2 (2:1), «Монако» (Франція) — ГАК (Австрія) — 4:0 (3:3), «Брюгге» (Бельгія) — «Штутгарт» (Німеччина) — 3:2 (1:1), «Атлетіко» (Іспанія) — ЦСКА (Болгарія) — 1:0 (4:2), «Бордо» (Франція) — «Вітесс» (Нідерланди) — 2:1 (1:0), «Бетіс» (Іспанія) — «Вілеен-ІІ» (Нідерланди) — 3:0 (1:1), «Лідс» (Англія) — «Рома» (Італія) — 0:0 (0:1), «Олімпік» (Франція, Марсель) — «Вердер» (Німеччина) — 3:2 (1:1), «Цюріх» (Швейцарія) — «Селтік» (Шотландія) — 4:2 (1:1), «Валенсія» (Іспанія) — «Ліверпуль» (Англія) — 2:2 (0:0), «Астон-Вілла» (Англія) — «Сельта» (Іспанія) — 1:3 (1:0), «Реал-Сосьєдад» (Іспанія) — «Динамо» (Росія, Москва) — 3:0 (3:2), «Фіорентіна» (Італія) — «Грассхоппер» (Швейцарія) — за рахунку 2:1 матч після першого тайму було припинено (2:0). Поєдинок «Рейнджерс» (Шотландія) — «Байєр» (Німеччина) відбувся сьогодні вночі. Його результат ми повідомимо пізніше.

Вільна боротьба

Сьогодні у Київському палаці спорту о 18.30 розпочнеться повторний півфінальний матч командного чемпіонату світу. Національна збірна України зустрінеться з борцями Туреччини. Перша зустріч принесла успіх українцям — 39:21.

Оголошення

Арбітражний суд Львівської області порушив справу № 2/702-15/159 від 29.07.98 року про банкрутство МПП «Аят». Юридична адреса: м. Львів, вул. Єфремова, 44/11; р/р 5468301 в ЗГРУ КБ «Приватбанк», МФО 325321.

Арбітражний суд Львівської області приймає заяви кредиторів і санаторів протягом місяця від дня цього оголошення за адресою: м. Львів, вул. Личаківська, 81.

Арбітражний суд Вінницької області (м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) порушив справу № 374/5 про банкрутство ТОВ «Арія» (м. Вінниця, пр. Юності, 14-А; р/р 260013011154 Укрсоцбанк).

Письмові заяви з майновими вимогами до боржника приймаються згідно з Законом України «Про банкрутство».

Арбітражний суд Києва ухвалив (№ 1/114-б від 26.08.98 р.) ліквідувати як юридичну особу у зв'язку з банкрутством і виключити з державного реєстру приватне підприємство Науково-виробничу фірму «Спецкомплект», код ЄДРПОУ 24099084, зареєстровану 22.02.96 р. Радянською райдержадміністрацією Києва. Юридична адреса: 252034, Київ-34, Ярославів Вал, 19.

Редактор номера А. СОЛОНСЬКИЙ.
Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заступник головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 192662.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50

Зам. 0311213.
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Голос України

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса ВР України: 252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5
Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
ТЕЛЕФОНИ: для довідок —441-88-23; телефакс —224-72-54; відділ реклами —441-89-34, 441-89-44; телефакс —449-85-62.
E-mail: sekret@golos.relc.com

Засновник і видавець – Верховна Рада України